

de to Behandlinger, der ere vedtagne, skal finde en Behandling af Sagen Sted i et Udvalg. — Rigsdagsmanden for Sorø Amts 1ste Valgfreds (Spandet) har Ordet.

**Spandet:** Efter Forretningsordenens § 9 kan der paa ethvert Trin af en Sags Behandling nedsættes et Udvalg, saa at jeg ikke troer, at der fra den Side kan være Noget imod, at et Udvalg nedsættes. Det er mit Ønske, at der maa blive nedsat et Udvalg, bestaaende af 5 her i Salen valgte Medlemmer, for noiere at drøfte det Forslag, som jeg har tilladt mig at indgive, og for gjennem det at faae afgjort, om der er Grund til at anbefale Forslaget, ikke alene til videre Behandling, men saaledes, at det kan tages tilfølg. Jeg har tænkt mig, at dette Udvalg vilde conferere med Indenrigsministeren og indhente Oplysninger fra ham, som muligen kunde give Anledning til, at Forslaget blev taget tilbage, idet disse Oplysninger kunde gaae ud paa enten at vise, at der ikke vilde kunne opnaaes Noget ved at følge Forslaget, eller at Ministeren allerede havde saadanne Planer, at Forslaget derved blev overflødig; men, hvis Udvalget ikke kom til det Resultat, ubetinget og aldeles at fra- raade Forslaget, saa antager jeg, at Udvalget vilde gjøre et Udkast til en Slags Instrux, som nærmere bestemte, hvorpaa denne Undersø- gelse skulde gaae ud, og hvorefter Commis- sionen kunde rette sig; thi mit Forslag er affat- tet i saa almindelige Udtryk, at jeg ikke troer, at det alene vilde være tilstrækkelig Veiledning for en saadan Commission.

Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (S. E. Larsen) gjorde mig op- mærksom paa, at, foruden det Udvalg, som den ærede Formand nylig nævnte, og som blev nedsat i Sagen angaaende de Skoldnæsholmske Godsforhold, er en lignende Fremgangsmaade fulgt ogsaa i et andet Tilfælde, nemlig i An- ledning af et Forslag, som var indgivet af den daværende Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Lunde) angaaende Arbejderspørgs- maalet. Det omhandles i Folkethingstidendens 3die Bd., for 1850—51.

**Formanden:** Jeg skal kun tillade mig den korte Bemærkning, at det forekommer mig ikke ganske hensigtsmæssigt at tænke paa at

udarbejde en Instrux for en Commission, før end man er kommen noget nærmere ind paa Behandlingen af Spørgsmaalet, om der over- hovedet skal nedsættes en Commission.

**Spandet:** Jeg vil tillade mig at be- mærke, at, hvis Instruxen ikke blev udarbejdet før den 1ste Behandling, saa vilde den kun kunne underkastes een Behandling, og jeg an- seer det for gavnligt, at den underkastes en dobbelt Behandling; der vilde da rimeligviis blive stillet Ændringsforslag til den, og naar Udvalget, efter at have confereret med Inden- rigsministeren, antog, at det var hensigtsmæs- sigt at nedsætte en saadan Commission, saa kunde der jo heller ikke være nogen Betænkeli- ghed ved, under denne Forudsætning at gjøre Udkast til en Instrux.

Det blev derpaa sat under Afstemning, om der skulde nedsættes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, alle valgte i Salen, hvilket vedtoges med 66 Stemmer mod 5.

Man gik derpaa over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig 1ste Behandling af Forslag til Lov om Ophævelsen af Indskrænkningen for Procurato- rers Møde og Sæde i Forligelses- commissiøner. (Udkastet findes i An- hang Sp. 147.)

**Alberti:** Da Forligelsesvæsenet blev ind- rettet her i Landet 1795, blev det gjort til en Pligt for Parterne at afgive personligt Møde for de paagældende Forligelsescommissiøner. Denne Bestemmelse var ganske uindskrænket. Imidlertid blev det allerede i 1798 ved et Lovbud nærmere afgjort, at Parterne kun vare forpligtede til personligt Møde for Forligelses- commissiønen, naar de boede i det District, hvorfør Forligelsescommissiønen var indsat. En Folge af denne sidste Bestemmelse blev det idetmindste i Praxis, at Sagsførerne bleve ind- rømmede Møde for Parterne, forsaavidt Par-terne boede udenfor de Districter, hvor Sagerne skulde foretages. Denne Praxis bestod indtil 1823; da udkom der et Lovbud, som bestemte, at Parter, der havde Sager for Forligelses- commissiønen, kun maatte betjene sig af Sag- fører til at møde for sig, forsaavidt de boede udenfor Districtet, og navnlig 4 Mil borte fra det Sted, hvor Sagen foretoges. Det er